

DEUTSCH
FÜRS LEBEN

WALDEMAR
GRZEBIEŃ

SCENARIUSZ LEKCJI

Program nauczania języka niemieckiego dla szkoły branżowej II stopnia

opracowany w ramach projektu

„Tworzenie programów nauczania oraz scenariuszy lekcji i zajęć wchodzących w skład zestawów narzędzi edukacyjnych wspierających proces kształcenia ogólnego w zakresie kompetencji kluczowych uczniów niezbędnych do poruszania się na rynku pracy”

dofinansowanego ze środków Funduszy Europejskich w ramach Programu Operacyjnego Wiedza Edukacja Rozwój, 2.10 Wysoka jakość systemu oświaty

Warszawa 2019

Strona redakcyjna

Redakcja merytoryczna – Elżbieta Witkowska

Recenzja merytoryczna – dr Danuta Koper

Agnieszka Szawan-Paras

Katarzyna Szczepkowska-Szczeńsiak

dr Beata Rola

Redakcja językowa i korekta – Altix

Projekt graficzny i projekt okładki – Altix

Skład i redakcja techniczna – Altix

Warszawa 2019

Ośrodek Rozwoju Edukacji

Aleje Ujazdowskie 28

00-478 Warszawa

www.ore.edu.pl

Publikacja jest rozpowszechniana na zasadach wolnej licencji Creative Commons –
Użycie niekomercyjne 4.0 Polska (CC-BY-NC).

<https://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/deed.pl>

Temat lekcji

Życie rodzinne – między tradycją a nowoczesnością (Familienleben – zwischen Tradition und Moderne)

Klasa/czas trwania lekcji

III/45 minut

Cele ogólne

- Rozwijanie zasobu środków gramatycznych, leksykalnych, ortograficznych oraz fonetycznych.
- Tworzenie wypowiedzi ustnych.

Cele operacyjne (szczegółowe)

Uczeń:

- opowiada o swojej rodzinie,
- stosuje w mowie i i piśmie następujące słowa i wyrażenia: eine wichtige Rolle spielen, die Schule besuchen, das Elternhaus verlassen, zu jm ziehen, für jn sorgen, den Haushalt führen, (k)eine gute Ausbildung bekommen, einen Beruf erlernen, Geld für den Unterhalt verdienen.

Metody/techniki/formy pracy

- praca indywidualna,
- praca w parach,
- mapa myśli.

Środki dydaktyczne

- podręcznik Welttour 2,
- tablica kredowa,
- karteczki ze zdaniem z tekstu (dostosowane do potrzeb uczniów z SPE),
- laptop i rzutnik multimedialny.

Opis przebiegu lekcji

- Nauczyciel podaje cele lekcji.
- Wprowadzenie: Nauczyciel zapisuje na tablicy pojęcie „Familienleben in Indien”.
- Uczniowie podchodzą do tablicy i zapisują swoje skojarzenia. Powstaje mapa myśli.
- Uczniowie czytają na głos tekst „Familienleben – zwischen Tradition und Moderne” a nauczyciel koryguje ewentualne błędy.
- Uczniowie tworzą pary i porównują skojarzenia na tablicy z tekstem.
- Uczniowie dyskutują o tym na forum klasy.
- Uczniowie tworzą nowe pary i układają ćwiczenie prawda/nieprawda, np.
 - Die Familie spielt in Indien keine große Rolle. (f)

- Nach der Heirat verlassen die Mädchen ihr Elternhaus. (p)
- Die Mädchen bekommen meistens keine gute Ausbildung. (p), itd.
- Poszczególne pary czytają na głos swoje zdania a pozostali uczniowie decydują, czy są to zdania prawdziwe czy nieprawdziwe.
- Uczniowie starają się sformułować pytania, według których można będzie opowiedzieć o rodzinie tradycyjnej lub nowoczesnej, np.:
 - Aus wie vielen Personen besteht die Familie?
 - Wer verdient Geld?
 - Wer führt den Haushalt?, itd.
- Nauczyciel zapisuje pytania w komputerze i wyświetla je na ekranie rzutnika.
- Uczniowie opowiadają o swojej rodzinie, np. Meine Familie besteht aus vier Personen. Meine Eltern verdienen Geld. Meine Mutter führt den Haushalt. Sie kocht, wäscht die Wäsche und bügelt. Mein Vater räumt auf. Beide Eltern sorgen für die Kinder. itd.
- Zadanie domowe: Uczniowie mają przygotować prezentacje Power Point o swojej rodzinie.

Komentarz metodyczny:

Nauka wymowy jest często zaniedbywana na lekcjach języka niemieckiego. Brak na nią czasu. Poza tym zwykle uważa się ją za mało istotną. Na pierwszym planie znajdują się słówka i gramatyka. W nowoczesnych podręcznikach są wprowadzone specjalne ćwiczenia poświęcone wymowie, ale przez większość nauczycieli są one traktowane po macoszemu lub pomijane. Tymczasem prawidłowa wymowa stanowi podstawę zrozumienia i dobrej rozmowy. Nauczyciel powinien więc poprawiać wymowę uczniów, choć nie wydaje się konieczne zapoznanie ich z podstawami teoretycznymi.

Pod koniec lekcji nauczyciel może dokonać ewaluacji zajęć metodą „świateł”. Uczniowie, którzy całkowicie zrozumieli zagadnienie podnoszą karteczki koloru zielonego. Uczniowie, którzy mają jeszcze pewne problemy, podnoszą karteczki koloru żółtego. Uczniowie zaś, którzy nadal nie rozumieją szyku zdania współrzędnie złożonego, podnoszą karteczki koloru czerwonego. Taka technika daje nauczycielowi informację, czy na następnej lekcji może przejść do kolejnej partii materiału, czy też należy poświęcić jeszcze trochę czasu na ćwiczenie tego zagadnienia.

Sposób sprawdzania wiedzy i umiejętności ucznia ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi należy dostosować do jego możliwości percepcyjnych.